

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 24 Σεπτεμβρίου 1883

Ἀριθ 13+140

ΠΑΛΗΝΟΡΩΠΙΑΙΣ

Ὅταν, ἂν θυμᾶσθε, μᾶς ἔγραψαν ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ βα-
θειὰ τῆς Ἀμερικής γιὰ τὴν ἀθλιότητα, ἐλεεινότητα, ἀπαν-
θρωπιὰ, σκληρότητα, γαϊδουροσύνη, κακοήθεια, βαναυσότητα,
ἀχρειότητα καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ δαυτὰ τοῦ θανατηφόρου Φτω-
χοκομεῖου, εἶπα μέσα μου, — Πὲ θὰ ἦναι ψέμματα, ποῦ στὸ
διάολο ξέρουν στὴν Ἀμερική τῆς πομπῆς τοῦ Φτωχοκομεῖου
μας, μήπως ἐπεφοίτησε ὁ διάολος μέσα τους καὶ τοὺς δια-
φώτισε, μεῖς δὲν ξέρομε στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ ξέρουν στὴν Ἀ-
μέρική τί συμβαίνει στὸ Φτωχοκομεῖο;

Καὶ ὅμως νὰ ποῦ βγῆκαν ἀλήθεια.

Δὲν ὑπάρχει φτωχὸς ὁ ὅποιος νὰ γυρεύῃ τὴν καλοπέρασι
καὶ νὰ μὴ τὴν βρῆ στὸ Φτωχοκομεῖο.

Ἡ πρώτη περιποίησι ποῦ θὰ βρῆ, εἶναι νὰ τὸν φᾶν ἢ ψύ-
ραις, ἢ βρώμη, καὶ τὰ ἀποδάφρα.

Γιὰ νὰ ζυπνοῦν δὲ τὰ αἵματα τρώει κάποτε γιὰ ταῖνι καὶ
κάμποσαις μπουφλεῖς, χαστουκὲς, μπαστουνιαῖς, κλοτσιὰς καὶ
τὰ παραεπόμενα.

Γιὰ καφέ ἔχει τύφλες καὶ μούτζες καὶ γιὰ βούτημα ὀλί-
γους μπάτσους εὐγενικῶ τῶ τρόπῳ καὶ κάμποσα σπροζήματα
περιπλέον χάριν ἀβρότης.

Ἄλλὰ ἡ καλλίτερη καὶ ἀνώτερη περιποίησι εἶναι ἡ πείνα.

Λίγα ξεράδια ψωμί ποῦ δὲν καταδέχονται νὰ τὰ φᾶν οὔτε
τὰ ποντίκια, τοὺς δίνουν γιὰ φραντζόλα γαλλικὰ, καὶ θέ-
λουν μερικοὶ νὰ ποῦν πῶς τάχα αὐτὰ τὰ μαζεύουν ἀπὸ τῆς
τσιγκάνες ἢ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν σκυλιῶν, ἀλλὰ τοῦτο
ἀκόμα δὲν εἶναι βεβαιωμένο, γιὰτί ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι
εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὰ σακκούλια κεινῶν ποῦ μαζεύουν τῆς
παλιοπατοσαβούρες.

Τοὺς δίνουν τυρὶ τοῦ ὁποίου τὴν κατασκευὴ περιμένεται νὰ
ἔρθῃ ὁ Χριστομᾶνος νὰ τοῦ κἀνῃ τὴν ἀνάλυσι καὶ βροῦν ἀπὸ
τί εἶναι φτειασμένο, ἀπὸ ἀσβέστη, ἀπὸ ἄμμο ἢ εἶναι ἀνα-
κατεμένο καὶ μὲ σαποῦνι.

Τὸ καλλίτερό τους φαγητὸ εἶναι ἡ σοῦπα μ' αὐγολέμονο—
βλέπετε τὰ ζητιάνικὰ τους μούτρα δὲν μποροῦν καὶ χωρὶς
σοῦπα—φτειασμένη ἀπὸ νερομποῦλι, πίτουρα, ἀντὶς γιὰ τρα-
χανὰ, καὶ ἀλεύρι ἀντὶς γιὰ ρίζι. Τὸ αὐγολέμονο εἶναι ἀφρὸς

τοῦ ξαφρίσματος ποῦ ἀφίνουν μέσα γιὰ ν' αὐγατένῃ τὸ φαγεῖ.

Γιὰ νὰ βρῆ τινὰς ἕνα σπόρο ριζιοῦ μέσα στὴ περίφημη αὐτὴ
σοῦπα χρηάζεται νέος Κολόμβος πρὸς ἀνακάλυψι, ἢ κἀνένας
περίφημος βουτηχτής.

Τὸ καλλίτερο κρέας, αὐτὰ τραγίσια, κόκκαλα σκουληκια-
σμένα γιὰ νὰ βγάξουν πάχος περισσότερο, βοῦδοκεφαλαῖς, πλε-
μόνια ποῦ δὲν τὰ τρῶν οὔτε ἡ γάτες καὶ λίγο κρέας βρώμιον
γιὰ νὰ μοσκοβολᾷ τὸ ζουμί, εἶναι τὸ καλλίτερό τους σοῦπέ.

Ἄλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτα, τοὺς κἀνουν χάριν ποικιλίης
καὶ φαγεῖτὰ μὲ ζαρζαβατικὰ τὰ ὅποια προμηθεύονται μὲ με-
γάλη ὑπερτίμησι ἀπὸ κείνα ποῦ πετᾷ ἡ ἀστυνομία, μερικοὶ
δὲ κακοήθεις θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν πῶς τὰ μαζεύουν ἀπὸ τὰ
κάρρα, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἕνα χοντρὸ ψέμμα, διότι τὰ μαζεύουν
ἀπὸ τῆς στάνες τῶν γουρουνιῶν.

Ἀπὸ καθαριότητα κἀνεῖς δὲν μπορῆ νὰ τὴν διαφιλονικήσῃ,
εἶναι πρώτης, καὶ μὲν ψυριάζουν λίγο καὶ βρωμοῦν ἀπὸ μακρυὰ,
ἀλλὰ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τῆς μεγάλαις φροντίδες ποῦ ἔχουν οἱ
ἐπιστάταις.

Ἄκουσα ἀπὸ ἕνα γέρο δάσκαλο ποῦ ἦρθε ἀπὸ τὴ Ρόδο, καὶ
πῆγε γιὰ λίγες μέραις μέσα νὰ καλοπεράσῃ, πῶς ἀπὸ τὴν
πολλὴ χόρτασι κατάντησε νὰ τρέχουν καὶ νὰ βγαίνουν τὰ
σκουληκία ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ὅτι ὅταν βγῆκε νὰ φύγῃ
μὲ κομμένα γόνατὰ ἀπὸ τὸ πρωτότυπο αὐτὸ Φτωχοκομεῖο, ὁ
ἀγαθοεργὸς Δειχτάκης, τοῦλεγε:

— Πῶς γεροπατέρα, φεύγεις, δὲν σ' ἄρσσε ἡ περιποίησι;

Ἄλλ' αὐτὸς δὲν εἶχε δύναμι νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ καὶ τοῦ πέ-
ταξε ἕνα σκουληκι μπροστὰ του.

Μπόιδες, ποῦ πέρνετε μὲ τὰ ἀφιλανθρωπικὰ σας καταστή-
ματα τοὺς φτωχοὺς στὸ λαιμό σας, δὲν ἔχετε καὶ λίγη συν-
εἶδησι ἀπάνω σας;

Δὲν τὰ κρεμνίζετε νὰ μὴ τὰ βλέπουν τὰ μάτια μας καὶ
γινόμαστε ρεζίλιδες τοῦ κόσμου;

Στὸ διάολο, τσιφούτ μπασιδες.

Φρενοκομεῖο Δαφνιοῦ.

Αὐτὸ εἶναι πάλι ἄλλο καλοῦπι σκληρότητος, ἀπανθρωπιᾶς
καὶ ἀγριότητος.

Ἐκεῖ τοὺς τρελοὺς γιὰ νὰ ξετρελαθοῦν τοὺς ἀφίνουν καὶ

Ο Νομάρχης επιθεωρᾷ τὸ δένδρο πού θά κρεμάσῃ τὸν Δήμαρχο.

πιδερα στὰ χέρια σταυρωτὰ, χωρὶς νερό, φαγεῖ ὅμως τοῦδιναν γιὰ νὰ δηψᾷ καὶ τὸν ἀνάγκαζαν νὰ φάῃ μὲ τὸ ζόρι, στὴν θέσι πού τὸν εἶχαν ὄρθιο χωρὶς νὰ ἀκομπᾷ στὸν τοῖχο τὸν κράτησαν χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ κλείσῃ μάτι ὅσαις μέρες εἶπαμε, ἅμα δὲ ἔκανε πῶς ἐκλείναν τὰ μάτια του μοναχὰ τους καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ τοῦ κατέβαιναν ἢ βουρδουλειαὶς καὶ τὰ χαστούκια σὰν βροχὴ ἀπὸ κείνους πού τὸν φύλαγαν.

Ο Φιλήμων σκέπτεται πῶς νὰ κρεμάσῃ τὸ σκουρὶ.

Τὸ δένδρο αὐτὸ τὸ θανατᾷει καὶ ἕνα χρυσογούρνο.

Τὴν νύχτα τῆς τετράτης καὶ στῆς 5 ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ἀφοῦ τὸν σάπισαν στὸ ξύλο, πού ὡς καὶ ὁ κλητῆρας πού τὸν εἰσαγγέλει μὲ τὸν ψαρεβούρδουλα εἶχε κουραστῆ καὶ κόλλη-

σαν τὰ πουκάμισά του ἀπάνω ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τῆς πληγῆς, τοῦ κάθισαν καὶ βραστὰ ζωματιστὰ αὐτὰ στῆς μασχάλαις, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν γιὰ τὸ οὐλίμο.

Αὐτὴ ἡ φοβερὴ κατάστασις του εἶναι πιστοποιημένη ἀπὸ τὸ γιατρὸ πού τὸν ἐπισκέφτηκε στὴ μοιραρχία, μού τᾶγραψε δὲ ὁ ἴδιος νὰ τὰ τυπώσω πρὸς δόξα τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Αὐτὴ ἡ ἱστορία δὲν θέλει κάνένα σχόλιο παρὰ μοναχὰ μιὰ συμβουλὴ γιὰ κάθε πολίτη, ὅ,τι λοῆς κι' ἂν ᾖ.

Προσέχετε ἄθλιοι ρωμοὶ νὰ μὴ πέσετε οὔτε γιὰ φύλλου πῆδημα στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας, γιοτὶ εἶστε τελειωτικοί, χωρὶς νὰ βρῆτε πουθενὰ δίκαιο, παρὰ ὅσαις θὰ φάῃ ἢ ράχησας.

Ὡ συνήθειαις εὐγενικαῖς καὶ φιλόφροναις, ὦ, σὲ τέ χρόνια ζοῦμε.

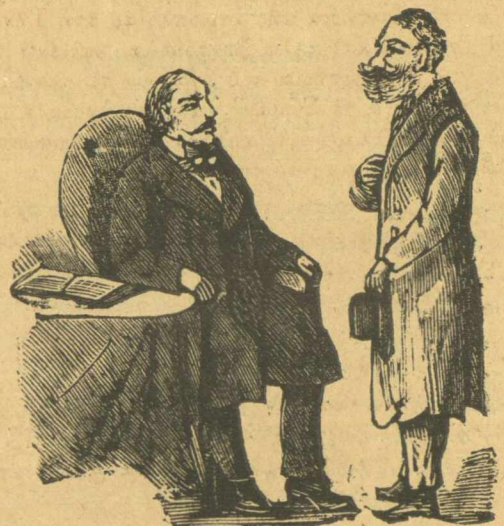
Καὶ ὅμως τὸ Σύνταγμα λέει.— Ἀπαγορεύονται τὰ βραυστήρια Τύφλες.

Σταυρωτῆς. — Δὲν ξέρω τίποτα, γρήγορα στὴν ἀνάκρισι, κύρ Δήμαρχε.

Εἶχαμε γράψει

ὅτι γιὰ τὴν φευγάλα τοῦ Γιαταγιάνα φταίγαν καὶ οἱ γιατροὶ τῶν φυλακωμένων πού πιστοποίησαν πῶς ἦταν ἀρρωστος ἀπὸ χτικιό. Τοῦτο εἶναι λαθος, γιὰτὶ δὲν τὸν ἐπισκέφτηκαν αὐτοί, ἀλλὰ ὁ φίλος κύρ ἀστυνομικὸς γιατρός Γουζάρης, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε κατ' εὐθειαν στοῦ Τριγγέτα γιὰ φθισικὸ, χωρὶς νὰ ξέρουν οἱ γιατροὶ τίποτα, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἀφοῦ τὸν ἐξέτασαν τὸν βρῖκαν ὅτι δὲν εἶχε χτικιό. Νενούκατε;

Κύριε Εἰσαγγελεῖα, γιὰ νὰ πληρώσω ὅσα γυρεύουν, ὀρίστε ἔγινε πένης καὶ ἔχω πιστοποιητικὸ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ μένα τὸν ἴδιο δήμαρχο.